

Sygn. akt III KK 48/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. P. B.**

skazanego z art. 160 § 3 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 lutego 2017 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 11 sierpnia 2016 r., sygn. akt V Ka [...],

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R.

z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt X K [...],

p o s t a n o w i ł

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. obciążyć skazanego J. P. B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w R. wyrokiem z dnia 11 sierpnia 2016 r., sygn. akt V Ka [...], po rozpoznaniu m.in. apelacji obrońcy oskarżonego J. P. B., utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w R. z dnia 4 grudnia 2015 r., sygn. akt X K [...], którym to orzeczeniem J. P. B. skazany został za występki określone w art. 160 § 3 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 250 zł.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego zarzucając w niej rażące naruszenie prawa materialnego (art. 160 § 2 i 3 k.k., art. 2

k.k. i art. 9 § 2 k.k.) oraz procesowego (art. 201 k.p.k. i art. 433 § 2 k.p.k.), wnosząc o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w R. i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania pierwszej.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w R. wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowa kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd Odwoławczy przyjęta konieczne było – jak to trafnie wskazał w odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny – pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.).

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* utrzymał w mocy wyrok sądu *meriti*, którym oskarżonemu J. P. B., za czyn z art. 160 § 3 k.k., wymierzono wyłącznie karę grzywny. W związku z tym, że w kasacji nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k., konieczne było orzeczenie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanego J. P. B. – art. 518 k.p.k. w zw. z art. 637 § 1 k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

Od niniejszego postanowienie środek odwoławczy nie przysługuje (art. 426 § 1 k.p.k.).